

عنوان مقاله:

بررسی تطبیقی قلمروهای فضایی در مسکن سنتی و مسکن آپارتمانی

محل انتشار:

هفتمین کنفرانس بین المللی ایده های راهبردی در معماری، عمران و شهرسازی ایران (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

جاوید احمدی - گروه هنر و معماری، واحد بیرجند، دانشگاه آزاد اسلامی، بیرجند، ایران

خلاصه مقاله:

تراکم بالای سکونت و ارزش بالای زمین به خصوص در شهرهای بزرگ و نیاز به سرعت در ساخت و ساز و به تبع آن، معماری مسکونی را به سمت مجتمع های مسکونی سوق داده است که به هیچ وجه با نیازهای ساکنین تطابق ندارد. یکی از نیازهای ساکنین، در مجموعه های مسکونی تامین قلمروهای زندگی متناسب با هر فضا است که در مجتمع های مسکونی متداول، به ندرت تامین شده است. بر این اساس، هدف این پژوهش بررسی قلمروهای زندگی ساکنین بر مبنای بررسی تطبیقی قلمروهای فضایی در مسکن سنتی یا مسکن آپارتمانی است. روش پژوهش، مطالعه اسنادی با رویکرد کیفی است. این پژوهش، بر پایه ساختاری کیفی به صورت تفسیری انجام شده است. در نهایت بر مبنای یافته های پژوهش، چهار قلمروی زندگی در مقیاس های فردی، خانوادگی، فراخانوادگی و عمومی در هفت عرصه فضایی شامل عرصه های خصوصی، بینابینی و عمومی واحد مسکونی، عرصه بینابینی واحدهای مسکونی، عرصه های بینابینی و عمومی مجتمع مسکونی و عرصه عمومی شهری در مجتمع های مسکونی قابل تبیین هستند.

کلمات کلیدی:

مجتمع مسکونی، قلمروهای زندگی، عرصه های فضایی، عرصه بندی فضایی، پیکربندی فضایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2061013>

